હસીનોકી જાન

ઉર્ફે

સુફીયોંકા ઇમાન

હિસ્સા ચોથા

(ઉરદુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફોમેં)

જીસમેં
નામી ગીરામી તવાયફોંકે રોઝમર્રાહ ગાનેકી
ઉમદા ઉમદા કવ્વાલીઓં ઇનતેખાબ કરકે
નીહાયત સેહત ઓર સફાઇકે સાથ
છપાઇ ગઇ હૈં.

બનાનેવાલે ઓર છપાનેવાલે
મુન્શી મોહમદ અબ્દુલ અઝીઝ
કુતુબફરોશ
પાનકોરના નાકા—અહમદાબાદ

હિ. સા. ૧૩૩૫ ઇ. સ. ૧૯૧૭
પેહેલી બાર જીલ્દ ૨૦૦૦

Printed by Dayabhai Bhikhabhai in
The Anglo Vernacular Printing Press.
AHMEDABAD.

કિં. ૦-૨-૦ દો આના.

કવ્વાલી મુન્નીજાન
એહમદ આબાદવાલી.

કરૂં લાઇલાહસે ઇબતીદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
નહિં તેરે સીવાહે કોઇ ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહું,
કહીં તુ રહીમો કરીમ હય કહીં કેહરસે તેરે બીમ હય.
સભી કેહતેહેં તુજે રબ્બના તેરી શાન જલ્લે જલાલહું,
તેરે કુનસે કોનો મકાંબના તેરે નુરસે યે જહાંબના.
યે ઝુહુર તેરા હય માસીવા તેરી શાન જલ્લે જલાલહું,
તેરા નામ સાહીબે જુદ હય તેરાઝુર ગકાંમે વુજુદહય.
યે તેરી ઝમીં યે તેરા સમા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
તુ હુરીમ કાઅબએ દીલમે હય તુ હુતીમ કીબલએ ગુલમેં હય.
હલીયાં મીલા કલીઆં મીલા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ,
કહીં મયકશોમેં તુજા છુપા કહીં આબીદોંમે તુજા ગીદા.
તુ કહાં કહાં હય મેરે ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
તેરી હર સીફતકો કમાલ હય તેરી ઝાતકો ન ઝવાલ હય,
તેરી ઇબતીદા હય ન ઇન્તીહા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ.
તુ નસીમ હય તુ અઝીમ હય તુ હલીમ હય તુ કરીમ હય,
તેરા કામ માઅનીએ હલઅતા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.
કોઇ કેહતા હય તુજે યસરબી કોઇ નામ લેતા હય એહમદી
કહીં તુ ખુદા કહીં મુસ્તુફા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ.

શેઅર.

લીખવાઇયો મીસરાયે મેરી સંગે લહદપર.
મોત અચ્છી હે પરદીલકા લગાના નહિ અચ્છા,

કવ્વાલી નુરજહા જાન ઇલ્હાબાદ વાલી.

ઇસ્કા જલના અપના ગમખાના વો જલતા દેખકર
યે અજબ હયરતમેં મુસા તુર સીના દેખકર,

દીલ મેરા તુમ આજતો લેતે હો અચ્છા દેખકર,
ફેર દેના કલ ન ઈસકો ટુટા ફુટા દેખકર,
ઈસ કદર બશશાશ હય ફુલા સમાતાહી નહિં
આઈનેમેં અપના જલ્વા વો ખુદ આરા દેખકર.
દીલકે લેનેમેં અબસ કરતે હો ઝહમતે ઈસકદર,
તુમકો લેના હયતો લેલો સસ્તા મેહંગા દેખકર.
તેશમેં આકર અભીતો કત્લ કરતેહેં મુઝે,
રેહમભી ખાઈંગે વો મુજકો તળપતા દેખકર.
જબ નઝર આતાહય ઊનકો વો મહે ઓજે શરફ,
સુરએ વશશમ્સ પળતાહું વો ચેહરા દેખકર,
થાન જબતક ઈશ્ક મુજકો ઉસકોથી ખુદ મેરીચાહ,
બન ગયા માશુક અબતો મુજકો શયદા દેખકર.
વો કીધરકો ચલદીયા તુહી બતા અય બેખુદી.
હોશહી જાતે રહે મેરે વો જલ્વા દેખકર,
હસરતે દીલ બાવફા માઅશુક મીલ્ના હય મહાલ.
આપ પચતાએંગે ઉલફતકા ન તીજા દેખકર.
વો મરીઝે હીજ્ર જાંબર હો નહિં સકતા કભી.
હાથ કાનોંપર રખેં જીસકો મસીહા દેખકર,
ખોફ હયહમ ખુદ ન મીટ જાએં કહીં ઈસ ઈશ્કમેં.
નકશે હસ્તી જબ મીટા નકશે કફે પા દેખકર,
જો ગએ મુલ્કે અદમકો લે ગયે નાયાબ શેઅ.
હમ રહે હયરતમેં દુન્યાકા તમાશા દેખકર,
હમ ભલા ચશ્મે હીકારતસે કીસે દેખેં અઝીઝ,
ખુદ ખીજલહે અપને દીલમેં અપના આપા દેખકર.

શેઅર.

કુચ્છ પતાહી નહિં નીકલી હય કુચ્છ અયસી દીલસે
આહભી હો ગઈ ગુમ આહકી તાસીરકે સાથ,

કવ્વાલી અલાબંદી જાન દેહલી વાલી.

રસાઈ ઈસીએ મરયમકી ચવથે આંસમાં તક હય,
મગર તેરી પહોંચ મેઅરાજ વાલે લામકાં તક હય,

બઝાહીર કેહને વાલે કેહ રહેહેં લામકાં તક હય,
નબીકે કુર્બકી વલ્લાહ આલમ હદ કહાં તક હય.
સમંદર હય ઇસી કુજેકે અંદર ઇશ્કે એહમદકા,
સમાઇ ઈસ ઝરાસે દીલમે કયા જાને કહાં તક હય.
શબે મે સજ હય પાની ન કયું ફીર જાય ઝુલમતપર
મુહીત એક નુરકા દરયા ઝમીંસે આસમાં તક હય,
રસુલે હાશમી ઇમાન હો તુમ એહલે ઇમાંકા,
અઝીઝ અઝમાલો જાંહો તુમપે સદકે માલો જાં તક હય.
હકીકત કો કોઇ ઈસ નુરકી પાએ તો કયા પાએ,
કે વુસઅત ઉસકી કાફે કુનસે લામે લામકાં તક હય.
હમેંભી અર્શસે મેઅરાજ કે મઝમુંન લાને હેં,
તેરી પરવાઝ અય ફીકે રસા દેખેં કહાં તક હય.
બહારેં હમને લુટી હેં બહારીસ્તાને બતહાકી,
હમારી આંખમેં અબ હેય ગુલઝારે જીનાં તક હય.
ગદા ઝાદા હુંમે ઉસ શાહે વાલા જાહકા રાવી.
ઝમીંકો સોમેં જીસકે આસ્તાંકી આસમાં તક હય,

શેઅર.

મસીહા કુમબે ઇઝનીલ્લાહસે મુરદે જીલાતેથે;
જીલાએ કુમબેઇઝનીસે ગુલામ અહના મુહંમદકા

કવ્વાલી મુશતાકજાન આગ્રેવાલી.

નીંદ આએજો કીસી રાતયે મુમકીનહી નહિ,
મુજપે ગુઝરે ન કયામત વો કોઇ દીનહી નહિં.
કાબીલે દીદ હય બેતાબીએ દીલકા મઝમું,
હર્ફ કોઇ મેરે મકતુબ મેં સાકીનહી નહિં.
હય લળકપનકા ઝમાના વોઅદા કયા જાને,
અભી મોસમહી નહિં દીનહી નહિ સીહાન,
માંગતા હુંજો દુઆ વસ્લકી ઉનકે આગે.
ચુપકે ચુપકે વો કહે જાતેહેં મુમકી નહી નહિં,
કીસ ભરોસે પે દીખાઉં નીગહે યારકો દીલ.
ચોરકા સચહે જહાંમેં કોઇ ઝામીનહી નહિં.
કોન ગીરદાબે મહોબ્બતસે નીકાલે મુજકો,

આશના કોઈ મદદ ગારો મુઆવીનહી નહિં.
કીસકો અય દાગ સુનાએં અગર અપની પળકર,
મેરા મીરઆહીં નહિં ગાવીબો મુમીનહી નહિં.

શેઅર.

હમેં કયા હોસલા બોલે ઝમાં હમ રૂગરૂ ઉસકે,
સરે તસલીમ ખમ હય નેમીઆજે યારમેં આએ.

કવ્વાલી ગોહરજાન દેહલી વાલી.

જબ કહા મયને કે મેં દુંરકમેં બદનામ કે તુ,
હંસ કે કીસ નાઝસે બોલા બુતે ખુદ કામકે તું.
ખાતીમા હીજ્રકી શબ કોન કરેગા મેરા,
હસરતે વસલકા બીઅબા હુવા અંજામ કે તુ.
પુચ્છતો કેહ અય દીલે બેનાબ ઇરાદે કયા હેં
નામાબર જાયગા લેકર મેરા પયગામ કે તુ,
ગમસે દીલ કીસને ભરા તું હય દીલ આઝાર કે મેં.
દીલકે ગમ કીસસે મીટે મેં હું દીલ આરામ કે તુ.
સાઅતે અયશે હોરાઝ તેરી ઇજત કયા હય
ગમે જાવીદ નીકાલેગા મેરા કામકે તુ.
કોનસી રાહ ચલું કુફે મહોબ્બત સચ કેહ,
કામ આએગા વહાં મઝહબે ઇસ્લામ કે તુ.
ચેન મુઝરત કો હમેશા કામીલેગા કીસસે,
મોત હોગી સબબે રાહતે આરામકે તુ.

શેઅર.

હય લાઝીમ પાસ અપને કોલકા હરએક ઇન્સાં કો,
મુજે ભુલોતો કરલો યાદ અપને એહેદો પયમાંકો,

કવ્વાલી મુનીર જાનએટેવાલી.

આંખોં મેં નુર તેરા દીલમેં સુરૂર તેરા.
દરવાજેસે હય ઘર તક સારા ઝુહુર તેરા,
જન્નત મેંભી હય ચરચા અય રશ્કે હુર તેરા.
શોહરા હય અલ્લાહ અલ્લા અબ દુર દુર તેરા,
તુ મેહર તેરે આગે સબ કતરા હાય શબનમ.
ઉન્કા કહાં ઠીકાના જબ હો ઝુહુર તેરા,

અય ચશ્મે શોક વો તો હર રંગમે હય ઝાહીર.
અબભી જો તુ નહે પેતો હય કુસુર તેરા,
મેં આઇના હું તેરા તુ આઇના હે મેરા,
તુજમેં ઝુહુર મેરા મુજમેં ઝુહુર તેરા.
હય એ ખુદી હી જીસસે હોતા હય કુર્બ હાસીલ,
ગાઇબ જો આપસે હો પાએ હુઝુર તેરા.
ખુરશીદો માહ સગમેં જલ્વે તેરે હેં લેકીન,
અયસી કહાંહે આંખે દેખે જો નુર તેરા.
અય દીલજો ઇશ્કે ગમકો તુજમેં જગેહ મીલીહય,
રખ્ખાહુવા નામ ઉસને દારૂસ્સુરૂર તેરા.
નાદાં અમીર નાહક ઉમ્મીદવાર તુ હય.
દીલ લેકે ફેર દેગા અબંવા ગુરૂર તેરા,

શેઅર.

જઝબએ દીલ હીસાલમન હયતો ઇન્શા અલ્લાહ,
કચ્ચે ધાગે સે બધે આઇંગે સરકાર મેરે.

કવ્વાલી શેહઝાદી જાન અજમેરવાલી.

તેરા જલ્વા હગ હરસુ રૌનકે હરદો જહાં હય તુ,
ઇધર હય તુ ઉધર હય તુ યહાં હય તુ વહાં હય તુ.
ન મુજસા હયો નાકારા ન તુજસા અફઝલો આલા
અગર નંગે ઝમીં હું મેતો ફખરે આસમાં હયતુ.
તુજહીકો હરજગેહ દેખા તુજહીકો હરજગેહ પાયા.
યહાં હયતુ વહાં હયતુ નીહાં હયતુ અયાં હય તુ.
તેરે ખાને કરમસે કૌન હય મેહરૂમ આલમ મેં
બલોંકા કદ્રદાં હયતુ બુરોંપર મેહરબાં હય તુ.
હકીકત હો રહી હય આકે જો તાસીર કે હાથે,
કભી ઉસને ન પુછા કયું યેસર ઝમે ફુગાં હય તુ.
મુઝીર હય અગ સહોબ્બત ચુંતો હુન્રકો હયા તેરી,
તાજ્જુબ હુસ્ને ખુબ્બાં હે મગર બાદેખાંઝાં હય તુ. --
હરીઝ અયસી ઝમીં મેં કુદ્રતી કુવ્વતી ગઝલ કમ હય,
યે હમભી માનતે હેં શાઇરે રંગી બયાં હય તુ.

શેઅર.

કુંદના બરકે તજલ્લીકાયે કેહતા હય કલીમ,
દેખ એ એંન હય પરદેસે નીકલને કે લીયે.

કવ્વાલી કલ્લુજાન દેહલીવાલી.

દીનકી આહેં ન ગઈ રાતકે નાલે ન ગએ,
મેરે ગમખ્વાર મેરે ચાહનેવાલે ન ગએ.
તકફીર સોઝે મહોબ્બતકા કીયાથા એક બાર,
નાહમે મર્ગ ઝબાંસે મેરી છાલે ન ગએ.
વો ભલા પેચ નીકાલેંગે મેરી કીસમત કે,
અપને બાલોં કે તો ખલ ઉન્સે નીકાલે ન ગએ.
જી જલાને પે ફલક તુજકો બહોત ગરરાહ હય,
કયા કહું ઔર કુચ્છ ઉંચે મેરે નાલે ન ગએ.
તીરસે છિદ કે દીલકો બુતે કાતીલને કહા,
ફીરન કેહના મેરે અરમાન નીકાલે ન ગએ.
કોઈ શબ અયસી ન ગુઝરી કે બનાકર ગેસુ,
સેકડોં બલ મેરી તકદીર મેં ડાલે ન ગએ.
અપના દીવાન સુરકકા હય હસીનોંકા જલીલ,
નુકતા ચીં થક ગએ કુચ્છ અયબ નીકાલે ન ગએ.

શેઅર.

ઝખમ ભીતો મરહમે ઝખમે જીગર હય ચારાગર-
બંદ તેરે તીરસે સીનેકા રોઝન હો ગયા,

કવ્વાલી અમીરજાન ટોંકવાલી.

હાથ આયા હય લગાવટકા ઉસે ફન કયસા
બનગયા દોસ્ત મેરે દોસ્તકા દુશમન કયસા
કીસકે ગીરયેને કીયાહય તહોબાલા આલમ
હુર્ર બરપા હય ઇલાહી સરે મદફન કયસા
દેખકર ઉન મીસી માલીદા લબોં કો દેખો
સુફ છુપાએ હય ચમનમેં ગુલે સોસન કયસા
રો બબને હુસનકે દીદારસે રખ્ખા મેહરૂમ
બનગયા આકે નકાબે રૂખે રોશન કયસા
કયા કહીંસે મેરી આહોંકી હવા જાતી હય,
ઝલમલાતા હય ચીરાગે સરે મદફન કયસા
દેખ આએહેં સરે તુર ખુદ આંખોંસે કલીમ
ઉનસે પુછેંગે હયતેસ રૂખે રોશન કયસા

સબન લેને નહીં દેતા કીસી પેહલુ અફઝલ
હોગયા હય યે ઝમાના મેરા દુશમન કયસા

શેઅર.

કમ નજર આતીહય અબવો મસજીદોં કે ફરશ પર,
કોમને ઇન્ની તરક્કી કી કે પહોંચી અર્શપર,

કવ્વાલી બદરીજાન કલકત્તેવાલી.

તળપ રહાહું વો લેને ખબર નહિં આતા,
કુગાં કે અપની કુગાંમેં અસર નહિં આતા;
ખાંયાલે આર તો આતા હય દીનમેં સોસો બાર.
યે કયું કહું કે કભી નામાબર નહિં આતા;
યે કયા તીલીસ્મ હય યારબ યે કયસા પરદા હય,
કે વો નઝરમેં હય લેકીન નઝર નહિં આતા;
અજીબ રસ્મે મહોબ્બત હય દેકે ઝખમે ફીરાક;
વો બે ખબર કભી લેને ખબર નહિં આતા,
ચીરો જો ઐસા તો ઉમ્મીદે વસ્લ કાઇમ હો,
બગેર ગુલકે શજરમેં સમર નહિં આતા;
કીસે કીસે કોઇ રોકે સંભાલે કીસ કીસકો,
દીલ અપને બસમેં જો આયા જીગર નહિં આતા;
હમારે ગુન્ચએ ખાતીરકો પુછતે કયાહો,
કભી નસીમકા ઝોંકા ઇધર નહિં આતા,
ન આએ કોઇ અયાદતકો તો ગીલા કયા હય,
યહાં તો હોશભી દો દો પહર નહિં આતા;
ઝરા નસીમકે પુછે વો ઇસ તરહ હમકો,
કહાં હય આજકલ અખતર નઝર નહિં આતા;

શેઅર.

ચીરેહે સીમાબ કહેરતાહી નહિં પેહલુ મેં,
સબન લેને નહિં દેતા દીલે બેતાબ મુજે.

કવ્વાલી કલ્લોજાન ખંભાતવાલી.

સુર્ખરૂ હોકે વો અબ ગયરકે ઘર જાતે હૈં,
ખુંબહાકર મેરા અફસોસ કીધર જાતે હું

અપને ઘરજાતેહેં યા અગરકે ઘર જાતેહેં
હુકભી આમ સાથહેં દેખેંયે કીધર જાતેહેં;
રાહમેં રોકકે કેહતેહેં વો મેયત મેરી,
મુંહ છુપાએ હુવે મું આપ કીધર જાતે હેં;
ઝગળે સબ જીતેહી જીકેહેં મસલ યે સચ હય,
પાઉં ફયલાકે વો સોતેહેં વો મરજાતે હેં;
ખાક લેનેકો કદમ ઉઠી હય ઇસસે ન બચો,
મેરા મદફન હય યેહી આપ કીધર જાતે હેં,
બોસએ ઝુલ્ફ જો માંગા તો કહા ફેરકે આંખ,
સરપે જો ચળહતે હેં નઝરોંસે ઉતર જાતે હેં;
તેરા વોહ હુસ્ન હય હમ દેખતે હેં શામો સહર,
સામને ઝુક કે તેરે શમ્સો કમર જાતે હેં;
દેખતાહું તેરે ગયરોંસે ઇશારે જીસદમ,
તીર બનબનકે કલેજે મેં ઉતર જાતે હેં;
વકત આખીર હમેં કયું દેખકે રોતેહેં અઝીઝ,
કહીં બાહીર તો નહિં અપનેહી ઘર જાતે હેં;

શેઅર.

ઇસ દીલે વેહશત ઝદાસે નાકમેં દમથા મેરા,
ખો ગયા અચ્છાહુવા જાતા રહા જાતા રહા;

કવ્વાલી મુશતરી જાન કાનપુરવાલી.

આપકે જલ્વેકા દોનોં પર અસર યકસાં હુવા,
આંખભી હયરાં હુઇ આઇનાભી હયરાં હુવા;
તુભી સુનલે મેરે દીલકી ખાના બરબાદીકા હાલ,
થા તેરા અરમાન જીસ ઘરમેં વો ઘર વિરાં હુવા;
મીટ ગયા સરકે કલમ હોતેહી સોદા યક કલમ,
મુજપે કાતીલ તેરે હાથોંકા બળા એહસાં હુવા;
તુ નજર આયાકે એક શાને ખુદા આઇ નજર,
દેખલી જીસને તેરી સુરત વોહી હયરાં હુવા;
ઇમતીહાં ગાહે વફામેં થા યે આલમ શોકકા,
જાનસે પેહલે દીલે પુર આરઝુ કુરબાં હુવા;
આશીકીમેં પેહલે દીલ જાતા હય ફીર જાતી હય જાન,

જો કભી બે દીલ હુવા એક દીન વોહી બેજા હુવા;
આશીકે સાદીક કહાં ઇન્કાર કરતેહેં આહા;
જુમેં ફુરકત હમસે વો સચ કહેતેહેં–હાંહાં હુવા;

શેઅર.

કુચ્છતો ૪ યે જીસ્તાજુ કીસકી હય ફુરકત આપકો,
કોનસી શય ખો ગઇ કયા આપકા જાતા રહા;

કવ્વાલી કમલીજાન દેહલીવાલી.

દુન્યામેં દીન ઉન્કા ઉકબામેં રાજ ઉન્કા,
દોનોં જહાંમેં ડંકા બજતાહય આજ ઉન્કા.
બાતીનમેં હય તરીકત જો ફયજે બાતીની હય,
ઝાહીરમેં હય શરીઅત ઝાહીર રીવાજ ઉન્કા.
હર દરદે માસીયતકે વોહી તબીબ નીકલે,
હર રોગ ખોને વાલા નીકલા ઇલાજ ઉન્કા.
બખશીશ ઉસી તરફ હય જીસ તર્ફ હય શફાઅત,
જાને હુવે હય અય દીલ ખાલીક મીઝાજ ઉન્કા.
કોનેનકે તો માલીક઼ ઓર ઉસપે દનિક સારી,
અલ્લાહરે યે મરાતીબ ઓર યે મીઝાજ ઉન્કા.
જો હલકે રોઝ દેંગે ભર ભરકે જામે કોસર,
અય કયફ મહહુઝવાં હું મેં દીલસે આજ ઉન્કા.

શેઅર.

ખુબરૂ ખુબ કામ કરતે હેં,
એક નઝરમેં ગુલામ કરતે હેં.

કવ્વાલી ઝોહરજાન કલકત્તેવાલી.

હવસ હય દીલકો મેરે અય ખુદા મદીનેકી
ઝમીન બેહરે મોહંમદ દીખા મદીનેકી.
ફીરાકમેં ચમને દીલ ખીઝાં રસીદા હય,
ઇધરભી આએ ઇલાહી હવા મદીને કી
નીસાર હોતી હય જીસપર બહારે ખુલ્દે બર્રી,
બહાર પર હય કુચ્છ અયસી ફીઝા મદીને કી.
કહીંવો ઉળતી હુઇ આએ મેરી આંખો મેં,
જો ખાકે પાક ઉડાએ હવા મદીને કી.

નહિં હય જુવાહીરોંશે રૂએ ઉરૂસે ખુલ્દે બરી,
ઈલાહી શકલ દીખાદે ઝરા મદીનેકી.
સફ્ર નસીબ હો મુલ્કે અરબકા હીંદસે ફીર,
હય આરઝુ મુજે બે ઇન્તીહાં મદીને કી,
કરમ યે આંખપે કર અય તસવ્વુરે તયબા.
મેરી નીગાહ મેં સુરત જમા મદીને કી,
ઇસી ચમનમેં રહું શીકલે બુલ બુલે ખંદાં.
મુજે હો સેર મયસ્સર ખુદા મદીને કી.
બહીશ્તકે ન્હેહં વાસીફ ઉન્હેં યે કેહ ઇખલાસ,
બાહાર દેખીએ જાકર ઝરા મદીનેકી.

શેઅર.

તબીઅત કો હોગા કલક ચંદરોજ,
ઠેહરતે ઠેહરતે ઠેહર જાએગી

કવ્વાલી મોલીજાન સુરતવાલી.

દીલમેં ગમ હય દર્દ પેહેલુમેં હય સોદા સરમેં હય,
અપને અપને ઘરકા માલીક અપનેઅપને ઘરમેં હય.
ઇસપે બીગડેહેં ખુદાસે કયું મેરા શીકવા કીયા,
એક કયામત સી કયામત અરસએ મેહશરમેં હય,
ઉસ તલવુન તબઅકી હર બાત હય બે એઅતીબાર,
મેહરબાની મુજપે હમસરમેં નહિં હમબરમેં હય.
ખાનએ દીલસે ન નીકલે આરઝુ યુંહી સહી,
હમ સમજ લેગે હમારે ઘરકી દોલત ઘરમેં હય.
સચતો યે હય એકહી ઝાલીમ હય તુ અય ફીત્નાગર,
ચર્ખભી ઝાલીમ હય લેકીન દુસરે નંબરમેં હય.
કોન હેં હમ કોનહે નાકામે ઉલફત બદ નસીબ,
કયા હીલે મુઝતરમેં હય હસ્રત દીલે મુઝતરમેં હય.
હમ તેરે કાઇલ નહિં અય ઇનકીલાબે રોઝગાર,
દીલમેં હય દીલકી તમન્ના સરકા સોદા સરમેં હય.
કયા સીતમ હય રશકસે હરદે શાહાદત ખોદીયા,
સબસે પેહલે મોહર દુશમનકી મેરે મેહઝર મેં હય,
દર્દ રેહતાહય કલેજે મેં કભી દીલમેં કભી.

આજયે મેહમાન ઇસઘરમેં હય કલ ઉસઘરમેં હય;
સખ્ત જાનીને મેરી દોનોં કો શરમીન્દા કીયા,
અમન કાતીલમેં હય કુવ્વત અમન હમ ખંજરમેં હય.
જાનતા હય તુજકો આલમ માનતે હેં તુજકો સગ,
સચતો યે હય હીજ્ર તુ મશહુર દુન્યા ભરમેં.

શેઅર.

વો તસવવુર વો ખીયાલે દીલરૂબા જાતા રહા,
એક ચલે જાનેસે દીલકે સબ મઝા જાતા રહા,

કવ્વાલી અખતરજાન દેહલવી.

કબ ભલા શોખ નીગાહોંપે યે માઇલ ન હુવા,
કોઇ હસરત હુઇ ઉમ્મીદ હુઇ દીલ ન હુવા.
ચશ્મમેં ઉસ બુતે કાતીલ કે ખટકતા હી રહા,
કોઇ કાંટા હુવા ઉમ્મીદ ભરા દીલ ન હુવા.
લોગ કેહતે હેં મહોબ્બત મેં મઝા મીલતા હય,
મુજકો કીસ્મતસે કીસી રોઝ ભી હાસીલ ન હુવા.
એકદીવારમેં હમ તોબ દીયા બિસ્મીલને,
ફીરભી ઠંડા બુને સફ્ફાક તેરા દીલ ન હુવા.
એક તુ હય કે તસવ્વુર મેંભી આયા ન કભી,
એક મેં હુ કે તેરી યાદસે ગાફીલ ન હુવા.
અર્ઝે મતલબમેં ઝબાંકો મેરી લુકનત ન હુઇ,
શુક્ર હય શર્મકા પરદા કોઇ હાઇલ ન હુવા.
ગરદીશે ચર્ખસેનીલી ન તમન્ના દીલકી,
હાથ ઉસ શોખકી ગરદનમેં હમાઇલ ન હુવા.
દીલ મેરા આતીશે ફુરકતમેં પતંગોંકી તરહ,
જલગયા ફીરભી તેરી બઝ્મકે કાબીલ ન હુવા.
અપને હાથોંમે વો કીસ શોકસે મલતે હેં કલાસ
દેતે મેહદી હુઇ ખુને રગે બિસ્મીલ ન હુવા,

શેઅર.

યે દીલભી હય ઉમ્રીકા જાને હઝોંભી ઉસકી,
સબ કુઝ દે ચુકા હું અબ પાસ કયા રહા હય.

કવ્વાલી નઝીર જાન લખનૌવાલી.

નબીને ફરમાન રબકા સબકો સુના દીયા ઔર સુના રહેહેં,
હમેં શરીઅતકા સીધા રસ્તા દીખાદીયા ઔર દીખા રહેહેં
બનેહે ઇસ્યાં જો રોરહેથે મુંહ અપનાં અશકોંસે ધો રહેથે.
સુનાકે બખશીશકા ઉન્કો મુઝદા હંસા દીયા ઔર હંસા રહેહેં.
જો કાફીરોંમેંથે હક્કે હક્કે જો કુફ્ર ફયલાથા બુતકદોંસે,
નબીને આકર જહાંમે ઉસકો મીટાદીયા ઔર મીટા રહેહેં.
શફીકે આલમ શફીએ ઉમ્મત હબીબે બરહક ને રેહમ ખાકર,
ગુનાહગારોંકો રંજો ગમસે છુડા દીયા ઔર છુડા રહેહેં.
પાલાદીયા જીસકો જામે ઇશ્કાં પુકાર ઉઠ્ઠાવો હોકે કુરબાં,
કે મુજકો પ્યારે નબીને હકસે મીલાદીયા ઔર મીલા રહેહેં.
હવાએ કુફ્ર અયસી ચલ રહીથીકે ખાક આલમમેં ઉડરહીથી,
હબીબે ખાલીકને ઉસકો ગુલશન બનાદીયા ઔર બનારહેહેં.
મેં ઉન્કે બાગે ઇરમકા ગુલહું જીન્હોંને બાગે જહાંમેં આકર,
ગુલે મુરાદ એક એક બશરકા ખીલાદીયા ઔર ખીલા રહેહેં.

શએર.

ન સમજા ઉમ્ર ગુઝરી ઉસબુતે ખુદ સરકો સમજાતે,
પીગલકર મોમ હોજાતા અગર પત્થરકો સમજાતે.

કવ્વાલી કલ્લોજાન અમૃતસરવાલી.

હશરમેં હોં કુચ્છ ન ફરયાદે સીતમ અચ્છી કહી,
ચુપ રહેં અલ્લાહકે આગે ભીહમ અચ્છી કહી.
સુન ચુકાહું જીસકો સોબાર ઉસકા સુન્નાહય ફુઝુલ,
તુમને મુજસે યે દમે ઇંઝહારે ગમ અચ્છી કહી.
બાત કેહકર તુમકો દીલમેં ખુદ સમજના ચાહીએ,
યે બહોત અચ્છી કહી યા હમને કમ અચ્છી કહી.
કૌલ હકીકત મર રહેહો તુમ ખીયાલે હુરમેં,
કેહને વાલેને યે અય એહલે હરમ અચ્છી કહી.
દીલકા આના હય બુરા દીલકા લગાના હય બુરા,
બાત યે જીસને કહી તેરી કસમ અચ્છી કહી.
દાદપાઇ ઉન્સે અર્ઝે હાલકી સીર્ફ ઇસકદર,
આપને યે દાસ્તાને રંજો ગમ અચ્છી કહી.
ભુલ કરભી દીલ હસીનોં કો ન દેના ચાહીએ,

મરને વાલેને તેરે ગે મરતે હમ અચ્છી કહી.
હશર કયા શેખ હય મેરા દીલ હશરકા કાઇલ નહિં,
મરકે લુંગા મેં દોબારા ફીર સનમ અચ્છી કહી.
તુંહે કયા દેતે હો તુમ મુજકો મહોબ્બતકી સીલાહ,
મેં ઉઠાઉં મુફતમેં જુલમો સીતમ અચ્છી કહી.

શેઅર.

ઇસ અદાસે વો જફા કરતેહેં
કોઇ જાનેકે વફા કરતેહેં.

કવ્વાલી બિસ્મીલ્લાજાન કાનપુરવાલી.

બીગળે હેં કુચ્છ એયસે મેરે અફસાનએ ગમસે,
કેહતે હેં કે રખ્ખો ન કોઇ વાસ્તા હમ સે.
હમ ઉન્સે બયાં હાલે દીલે ઝાર કરેં કયા,
હરબાત પે વો કેહતે હેં ફીર વાસ્તા હમસે,
મુંહસે કહીં નીકલાથા કે દીલ તુમપે ફીદા હય.
બસ ઇતની ખતા પરવો બીગળ બયઠે હેં હમસે,
અબ દીલકો તળપને મેં મઝા આનેલગા હય.
અલ્લાહ કરે બાઝ ન આએવો સીતમ સે.
બાલીંસે મેરે ઉઠ ગએ યે કેહકે દમે નઝઅ.
હમ તોબતે દેખેં તુજે યે હોગા ન હમસે,
લીલ્લાહ મદદ અય કશીશે જોશે મહોબ્બત.
દીલ લેકે વો બેઝર હુવે જાતેહેં હમસે.
હમ્હે તેનબયાં હાલે દીલે ઝાર કરેં કયા.
વો દુર ન જાએં કહીં અફસાનએ ગમસે.
દીલસે કોઇ ઇસ લઝઝતે આઝારકો પુછે.
કેહને કો બુરા હાલ હય બેતાબીએ ગમસે.
મોહ દેતેહેં મુંહ ફેરકે બોસેકી તલબ પર,
યે કામ તો અય મીર ન હોગા કભી હમસે.

શેઅર.

ઇસ રંજ બે કસીકી યારબ ખબર ન પહોંચે,
બબએ ન શામે ગુરબત સર પીટની વતનમેં.

કવ્વાલી અલતાફજાન બમ્બઇ વાલી.

તુ હે સાકી તેરી અન્દાઝે મસ્તાના રહે.

ઓર મુજસા રીન્દ બે ખુદ તુજપે દીવાના રહે.
મયકશો જબ તક યે બઝમે જામો પયમાના રહે,
મુજસે રીન્દે લા ઉબલી કા ભી અફસાના રહે.
ઇસસે કયા મતલબ તુમ્હેં તો એક તમાશા ચાહીયે,
કોઇ ફરઝાના રહે યા કોઇ દીવાના રહે.
ખાનકાહોં મેં પુરાને લોગ હેં પીરે મુગાં,
હબવતે મયકી વોહી તરઝે કદીમાના રહે.
જલ બુઝે મુદતકે હમ લેકીન ન યે ઉકદા ખુલા,
કોન શમએ અન્જુમન થા કીસકે પરવાને રહે.
બે ખુદી કમ હોતો વો વો રાઝકી બાતેં કહું,
હસ્તક હર મયકદેમેં મેરા અફસાના રહે.
ઉન્સે પુછે કોઇ શરહે લઝઝતે ખુને જીગર;
જો તુમ્હારી યાદમેં બે આબો બે દાના રહે.
શેખકે રિન્દો વઝાઇફસે હમેં મતલબ નહિં,
તુ રહે દીલમેં ઝબાં પર તેરા અફસાના રહે.
હોને વાલે હોગએ આગાહ ઝેકે વરલસે,
એક તુમ્હીં ખાલીસ મગર કીસમતસે બેગાના રહે.

શેઅર.

મેંભી જુઠા મેરે શીકવે ભી સરાસર જુઠે,
તુમહીં સચ્ચે હો ફીર ઇસ બાતકા જહગડા કયા હુવ.

કવ્વાલી ઉમરાવજાન હરદાવાલી.

અયસા આંખોમેં સમાયા હય તુ અય જાદુ નઝર
દેખતા હું જીસ તરફ આતા હય તુહી તુ નઝર.
આજ તક જહાંસોં મેં રખખા મુજકો ઉસ્રદસ બાઝને,
વરઉકા આતા નહિં ઉસકે કોઇ પેહલુ નઝર.
રંગ એક દીન લાએગા યે ઉન્કી ઝુલ્ફોંકા ખીયાલ,
સાન ભર આએગે અય દીલ ખાબમેં બીછ્છુ નઝર.
અયસા બે કાબુ કીયા હય એક બુને ખુદ કામને,
અપને હી દીલપર નહીં આતા મેરા કાબુ નઝર.
બાગે આલમમેં નઝર આએ હમેં લાખોં હસીં,
તેરી સુરતકા ન આયા એક ભી ગુલરૂ નઝર.
લખતે દીલ પેહલે બહા કરતાથા જીન આંખોંકી રાહ,

અબ ઉન આંખોંમેં નહિં આતા કોઇ આંસુ નઝર.
અઝ સરે નૌ જાન આ જાતી હય કાલીબમેં મેરે,
જબ કહીં આતા હય મુજકો વો બુતે ખુશખુ નઝર.
લો મકાંહી કયું ન હો રોશન હો ઉનકે નુરસે,
વો નહોં જીસજા વોહી આએ મુકામે હું નઝર.
મયટહી હસ્તી તરીકે ઇશ્કમેં જીસને અઝીઝ,
અપના હીજરત્યા ઉસે ફીર આએગા હરસુ નઝર.

શેઅર.

યકતા હય કયસ ઓર ન ફરહાદ ફર્દ હય,
તય કર ગયા જો રાહે મહોબ્બત વો મર્દ હય.

કવ્વાલી કમલીજાન દેહલીવાલી.

ઝેબે ગુલ રંગ ગુલીસ્તાને જહાં કુચ્છભી નહિં,
બાગે યસરબ હય તરો તાઝાયહાં કુચ્છભી નહિં.
સીકકએ શાહી થા જારી જીન્કા હફ્ત ઇસકલીમ મેં,
એ નશાનીજો રખા ઉન્કા નશાં કુચ્છભી નહિં.
થી જો કેહલાતી ખુદા ખુદકો ખુદીમેં કોમ.સે,
અય ફલક ઉન બદગુમાનોંકા ગુમાં કુચ્છભી નહિં.
અયસા આયા ઝલઝલા સબ ગીરગએ દીવારો દર;
અબ મકાનો કસ્રકા ઉન્કી નશાં કુચ્છભી નહિં.
ખુદ પસંદીને મીલાયા ખાકમેં અયસા ઉન્હેં,
જાહો હશમત તાજે શાહી ઇઝઝો શાં કુચ્છ ભી નહિં,
અબ કહાં નમરૂદ ઓર ફીરઓન ઓર શદાદો આદ,
હય ફકત હયરતકા આલમ ઓર યહાં કુચ્છ નહિં.
કયસે કયસે શાહ ઇસ આલમમેં આકર ચલદીયે,
ઓર બજુઝ ઝાતે ખુદાએ દોજહાં કુચ્છ ભી નહિં.
હય બશરકો ખોફે મરકદ દેહશતે રોઝે અઝલ,
તેરી હસ્તી હસ્તીએ ઉમરે રવાં કુચ્છભી નહિં.
અય જલાલી જો ખુદાકે નેક બંદે હેં ઉન્હેં,
પુલ સરાતે હશ્રકા વેહમો ગુમાં કુચ્છભી નહિં.

શેઅર.

ખાક લયલા કે લીયે બે વાસ્તે છાની નથી,
યેભી એક મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.

કવ્વાલી ગૌહરજાન કલકત્તે વાલી.

ઋશાભી બલ નઝર આયા મુજે જબ ઉન્કી ચીતવન પર,
તો ખંજર ફેર લુંગા મેં ઉસી દમ અપની ગરદન પર.
જીન્હોંને જીતે જી મુજ પર હઝારોં ઝુલ્મ ઢાએ હેં,
ન કયા કુચ્છ કેહ ઢાઇંગે વો આકર મેરે મદફન પર.
બળે દાવે સે કેહતે હેં મીલેંગી ખુલ્દમેં હુરેં,
કુચ્છ ઈતના ફખ્ર હય વાઅઝ ફો અપને પારસા પન પર.
બળે હુશીયાર હેં અય દીલ બળેહી ચલતે પુરઝે હેં,
કહીં ધોકા ન ખાના ઇન હસીનોં કે લળક પન પર.
ઇન્હીં હરકાતને રૂસ્વા કીયા હંગાકો ઝમાને મેં,
બીગળ કર ઈસતરહ કેહને લગે વો મેરે શેવન પર.
લીપટ કર ખુબહી બોસે લીયે હોંગે રકીબોંને,
જો ઈતને નીલ ઝહીર હેં તુમ્હારે રૂએ રોશન પર.
પલટ કર હો ગયા સીધા સેરી તકદીર કા પાસા,
નઝર આતા નહિં હય અબ કોઇ બલ ઉન્કી ચીતવન પર.
ઇલાહી કયા કરૂં કુએ બૂતાંમેં કીસ તરહ જાઉં,
તસદ્દુક કર લીયા હય નાતવાનીને મેરે તન પર.
તઅસ્સુમ મેરી નઝરોમેં ફીરા કરતા હય ખૂનખાના,
તબીઅત આઇ હય જબસે કીસી તીફલે બારેહ મન પર.

કવ્વાલી અલતાફજાન આગરેવાલી.

સીતમ વો ચશ્મે કાફીરસે તેરે ચલના ઈશારોંકા,
ગઝબ વો દીલ પકળકર બયઠજાના બેકરારોંકા;
કરેં ઇન્સાફ દુન્યામેં અગર આફતકે મારોંકા,
બને ખુદ આસમાં ફાહા તુમ્હારે દીલફીગારોંકા;
ખુદા જાને હુઇહેં દફન કયા કયા હસરતેં દીલમેં,
કે ફોંલોસેં મેરે સીનેપે આલમ હય મઝારોંકા,
તેરા એક વાદએ દીદાર ઓર વોહભી કયામતપર,
પર ઉસપર સબ્ર ઈતના હાય દીલ ઉમીદવારોંકા;
કસમ હય તુજકો ઝાહીદ કયા કરે ગર આંખસે દેખે,
છલકના સાગીરે મયકા વો છકના બાદાખારોંકા.
કભી બયઠે કભી ઉયઠે કભી લોટે કભી તળપે,
તમાશા દીદકેકાબીલ હય તેરે બેકરારોંકા

ન ફુરસત હય ન શગ્લ હય ગઝલ અય દાગ ક્યું કર હો,
મગર ક્યા કીજીએ મજબુર જો ઈરશાદ યારોંકા.

શેઅર.

હસ્તી ઉસ બુતે પુર ફનસે નીભાએં ક્યું કર.
તુન્દખુ ઉસ દગા પર હાઝરો ચાહેં ક્યું કર.

ગઝલ ૭૨ માસી નુરજહાંજાન જયપુરવાલી.

લલકાર ખુંમેં રંજકો અરમાન રેહ ન જાએ,
ગિરમીલકે સરપે કોઈ એહસાન રહે ન જાએ.
બાદા પીયા હુય અય દીલ આનેકા આજ ઉસને,
અબ સાકીશોંકા કોઈ સામાન રેહ ન જાએ.
ભર ભરકે જામ દે તુ હમ મયકશોંકો સાકી,
મેહફીલમેં કોઈ પ્યાસા મેહમાન રેહ ન જાએ.
લીલ્લાહ ઈસમેં આકર તુમ અપના ઘર બનાલો,
દીલ ખાનએ ખુદા હય વીરાન રેહ ન જાએ.
લીલ્લાહ અપને ઘરસે દુશમનોકો તુમ નીકાલો,
ફીરદોસ કે અદનમેં શયતાન રેહ ન જાએ.
અબ કત્લ કર ચુકે તો પામાલ નાશ કરદો,
ગે ભી તુમ્હારે દીલમેં અરમાન રેહ ન જાએ.
વો તેગલકે આએ ચલ સરકે બલ નઝાગી,
ઉલફતકા માઅરકા હુય મેદાન રેહ ન જાએ

શેઅર.

બગયર દસ્તકેભી કોઈ કામ હો નહિં સકતા,
બસારકો ચાહીએ લે અક્લસેભી કામ જરૂર.

ગઝલ ૭૩ માસી અલ્લાહદીજાન એહમદાબાદ વાલી

ઉમરકા કુશતા હું મગર બન્દએ એહસાં હું મે,
એક બાર ઓર ભી જી જાઉં તો કુરબાં હું મેં.
અયશો કાફીરસે બચાએ કોઈ ઈમાં ક્યું કર,
જીસકા દાઅવા હોકે ગારતગરે ઈમાં હું મેં.
હસરતેં લેકે નીકલજાએં ઈલાહી દીલકો.
નરહે દીલ–નયે મજમા– ન પરેશાં હું મેં.
સર રહા દોશપે જબ તક મુજે એક બાર રહા,
અબ સુબુક દોશ હું ગો એ સરોસામાં હું મે.

એક તસ્વીરે સરાપા હું પરેશાની કી,
ઓ હસીં દેખ તેરી ઝુલ્ફે પરેશાં હું મેં.
ન કહીં ડાલદે સાયા તેરી ઝુલ્ફે મુજપર,
ઇન્સે ડરતાહું કે પરયાંહે યે ઇન્સાં હું મેં.
દીલ દીયાથા ઉન્હે કુચ્છ સોચ સમજકર મેંને,
અપની હાનીરત મેં વો સમજે કે નાદાં હું મેં.
ઉન્સે કેહદે કોઇ મીલજાઓ હમે રૂખસત હય,
આખીરી વક્ત હય કુચ્છ દેરકા મેહમાં હું મેં.
હો સકે સબ્ર મહેબ્બતમેં કહાં તક સાબીર,
જાનતે હોકે ફરીશતા નહિં ઇન્સાં હું મેં.

શેઅર.

વોહી પેસઆની હય જો કુચ્છ કે હય પેશાની મેં,
રંજસે ફીક્રસે ઇન્સાન કે હોતા કયા હય.

કવ્વાલી મુશતાકજાન આગરેવાલી.

હય વાદએ વસ્લ આજ જો એક રશ્કે પરીસે,
હાથોં દીલ ઉછલતા હય મેરા ફર્તે ખુશીસે,
જાતે હો અગર ગયરકે ઘર જાઓ ખુશીસે,
પચતાઓગે આખીર મેરી ખાતીર શીકનીસે.
કયા તર્કે મહોબ્બત કોઇ આસાન હય નાસેહ,
આગાહ નહિં હય તુ અભી દીલકી લગી સે.
માલૂમ હો અય ચર્ખ તુજે કદ્ર સીતમકી,
તુજકો ભી યુંહી મેરી તરહ ગર કોઇ પીસે.
કુચ્છ હદભી હય ઇસ ઝુલ્મો સીતમકી કે પસે મર્ગ,
તાબૂત નીકાલા મેરા દુશમન કી ગલી સે
ગરજાન ભી માંગો તો ન હોગા મુજે ઇનકાર,
દીલ માલહી કયા હય ઇસે લે જાઓ ખુશીસે.
અલ્લાહ કરે દોનોં યે આંખે મેરી ફુટે,
દેખા હો અગર મેંને તુંમ્હે બદ નઝરી સે.
કરતે હેં શબો રોઝ જફાએં ભી મુજહી પર,
ફીર ઉસપે યે તુર્રાહ કે શીકાયત હય મુજહી સે.
મહાહ તુજે ઇશ્ક કીસીકા તો નહિં હય,
હોતા હય ગુમાં કુચ્છ તેરી વેહશત અસરી સે.

શેઅર.

કયું વસ્લકી શબ હાથ લગાને નહિં દેતે,
માઅશુક હો તુમ યાકે અમાનત હો કીસીકી.

કવ્વાલી મોતીજાન દેહલીવાલી.

રસુલે હાથમી હો તુમ શહેનશાહે દો આલમ હો,
હબીબે કીબરીયા હો શાફએ અવલાદે આદમ હો.
વો ફાસીક હય કુદરત હો જીસે ફત્તાહે ખયબરસે,
વો બે ઇમાન હય જો દુશમને ફારૂકે આઝમ હો.
ભલા કયા ખોફ ઉસકો સોઝીશે ખુરશીદે મેહશરકા,
કે જીસપર સાયા અફગન દામને સુલતાને આલમ હો.
તુમારે વાસ્તે હકને કીયે અરઝો સમા પયદા,
તુમ્હ઼ીં યા સરવરેદીં બાદશાહે હરદો આલમ હો.
બવકતે નઝઅ મેરે મુંહસે જારી યા રસુલીલ્લાહ,
તુમારા ઇસ્મે આઝમ હો તુમ્હારા ઇસ્મે આઝમ હો.
અજબ કયા હાથ આએ ઉસકે દોલત દીનો દુન્યાકી,
કે જીસકો સીદક દીલસે ઉલફતે ફખ્રે દો આલમ હો.
જીસે બુબકરો ઉસમાનો અલીસે કદહો-કાશીર હય,
વો બે ઇમાન હય જો દુશ્મને ફારૂકે આઝમ હો.
બયાં કયા મુજસે હો તાઅરીફ ઉસ શાહે રીસાલતકી,
કે જીસકી મદહખાં કુરઆં મેં ખુદ ખલ્લાકે આલમ હો.
ભલા કયા ખોફ તુમકો પુરશીશે રોઝે કયામતકા,
બફઝલે હક તબસ્સુમ તુમતો આલે ફખર આલમ હો.

શેઅર.

બીછડે હુવે માઅશુક મીલે સબકે ઇલાહી,
તનહા કોઇ જન્નતમેં ન જાએ મેરે આગે.

કવ્વાલી અલ્લાહબન્દીજાન એમદઆબાદ વાલી.

રોઝે અવ્વલ ખાલીકે કોનો મકાં તુહી તે થા,
ઓર દહાને ખલ્ક મેં રોઝી રસાં તુહી તો થા.
હક યે હય તાબે અનલ હક થી કહાં મનસુર કો,
ઉસકે મુંહમેં નુત્કકી ગોયા ઝબાં તુહી તો થા.
ડાલ સકતા હય કોઇ આદમ કીસી બેહસમેં દમ,
હક તો યે હય શમ્સમેં કુમકી કુમાં તુહી તો થા.

રબ્બે અરની કી સદા મુસાસે સુનકર તુર પર,
લન તરાની કી કરીમી સે કુંગા તુહી તો થા.
કોન દોઝખ કો બના સકતા થા જન્નતકા ચમન,
નારમેં એક નુરે કુદરતકા નશાં તુહી તો થા.
કોન કર સકતા થા શબકો નુરે વેહદતકી સહ્ર,
બીઝ પર ઝુલમાત મેં જલ્વા કુનાં તુહી તો થા.
થા જો એક પત્થરમેં કીડા થી કાસે ઉસકી ખબર,
અય તેરી કુદરત વહાં રોઝી રસાં તુહી તો થા.
તેરે હી જલ્વે સે રોશન અર્શકી કન્દીલ થી,
દુસરા થા કોન નુરે દો જહાં તુહી તો થા.
અય જલાલી જુસ્તજુએ ખાલીકે કોનેનમેં,
મીસ્લે મજનું છાનતા રેગે રવાં તુહી તો થાય.

શેઅર.

મયકે પીનેકો તો મુદ્દત હુઈ પર અય હમદમ,
એ તલબ કબલી જો મીલ જાએ તો ઈનકાર નહિ.

કવ્વાલી અલતાફજાન આગરે વાલી.

મુજે અપના જલવા દીખાદો તો જાનું
યે દાગે તમન્ના મીટા દો તો જાનું.
બહોત મેંને ઓળે હેં શાલ ઓર દુસાલે,
મુજે અપની કમલી ઉળાદો તો જાનું.
કભી ખ્વાબમેં અપના જલ્વા દીખાકર,
મેરી સોતી કીસમત જગાદો તો જાનું.
બુલાલો મુજે અપને કુચેમેં હઝરત,
ઠીકાને સે મીટ્ટી લગાદો તો જાનું.
બના દુઝદ અબદાલ કૈયઝે નઝર સે,
તઝ્રમુલકી બીગળી બનાદો તો જાનું.

શેઅર.

લીખો તુમ આબે ઝરસે યે તબસ્સુમ,
નતીજા કારે બદકા કરે બદ હય.

શેઅર.

કભી મરનેસે પેહલે હાથ તુમકો દેખલી લેને,
યેહી હસરત લીએ દુન્યાસે અબ હમ હાએ જાતે હેં.

કવ્વાલી નઝીરજાન પન્ઢરપુર વાલી.

મુજકો એ જાન તો કરતે હો દગાસે પેહલે,
સોચ લેનના મગર અન્જામ જફાસે પેહલે.
કીસકે આતેહી ગયા દર્દ યે દીલકા યારબ,
મેલ અયસા થા શીફાકો ન દવાસે પેહલે.
મન્ઝીલે ઇશ્કકા દુશવાર નહિં તય કરના,
તાઇરે જાં તો બચે ઝુલ્ફે દુતાસે પેહલે.
તું ન મસીહાઇ પે કરતેહો રહે નાઝો ગુરૂર,
મરગયા ઇશ્કકા બિમાર કઝાસે પેહલે.
ઉસને કયા દેખાકે દીલ સીનેમેં ગીરબાલ હુવા,
ચલ ગએ તીરે નઝર તેગે અદાસે પેહલે.
ઇસ્ત્ર શરરબારીએ દીલસે હય તઅજ્જુબ મુજકો,
આગ લગતીથી ન યું આહે રસાસે પેહલે.
નીગહે નાઝકો કયા નજ હું કયા રખખા હય,
દુકળે દીલ હો ચુકા શમશીરે અદા પેહલે
કર દીયા હશરકા મુશતાક જફાઓંને તેરી,
દાદ ચાહુગા કયામતમેં ખુદાસે પેહલે.
ગયરને પટ્ટી પળાઇ હય બગાગત ઉનકો,
યું પલટતે નથે વો એહદે વફાસે પેહલે.

શેઅર.

અબ કોઇ કયા કરે ઇલાજ અફસોસ,
મોતને ભી દીયા જવાબ અફશોસ.

કવ્વાલી બટોજાન દેહલી વાલી.

બલા હોતી હય નાઝીલ જબ નઇ કોઇ ઝમાને પર,
વો સબસે પેહલે આતી હય મેરેહી આશીયાને પર.
કીસી સુરતસે મીલને પર વો હામી ભર નહિં સકતા,
બળી મુશકીલસે જો રાઝી હુવા સુરત દીખાને પર.
કહીં મજનું હુવા હોગા ફીદાએ સુરતે લયલા,
ચઢાએ હાશીયે લોગોંને કયા કયા ઇસ ફસાને પર.
લળકપનમેં કીસીકે યાર છે હમ ભી આશિક થે,
શબાબ આતેહી આફત આ ગઇ સારે ઝમાને પર.
જો એ હમ હેં ઉન્હેં નગમેસે દીલચસ્પી નહિં હોતી,

ગુલોંકો વજદ કમ આતા હુવા બુ ગુલકે તરાને પર.
ઝમાના હો ગયા બીછડે હુવે એક શોખસે હમકો,
નીકલ આતેહેં અબ ભી અશ્ક ઉસકી યાદ આને પર.
મીસાલે નકશે પા હય કોઇ દમમેં હૈસીઅત અપના,
હમ આમાદા હેં મીટને પર વો આમાદા મીટાને પર.
જીગર કો ભી થોડી હસરત હય જો દીલકો તમન્ના હય,
તુજે રેહતે હેં યે દોનોં કે દોનોં ગમ ઉઠાને પર.
અભી તો તુડકે રોનેકો તુમને ખેલ સમજા હય,
કહીં પછતાઓગે દીલમેં તુમ્હીં તુફાન આને પર.

શેઅર.

કેહતે હેં દર્દે દીલ હુવા તો હમ ઇસમેં ક્યા કરેં,
બિમાર હેં જો આપ તો અપની દવા કરેં.

કવ્વાલી કીટીજાન સુરતવાલી.

પસ બોઠલાકે સરે બઝમ ઉઠાતે ક્યું હો,
સર ઉઠાકર મુજે નઝરોંસે ગીરાતે ક્યું હો.
બસબાસ અયદીદગે તર અશક બહાતે ક્યું હો,
છીટે દેદેકે લગી દીલકી બુજાતે ક્યું હો.
આશીકે ચશ્મ હું એક તીરે નઝર કાફીર હય,
ક્યુ ચલાતે હો કમાં તેગ ઉઠાતે ક્યું હો.
મરભી જાને દો જો મરતા હું તુમ્હારે આગે,
અબ દુઆઓં કે લીએ હાથ ઉઠાતે ક્યું હો.
યહીં કફનાઓ યહીં તકફનભી કરદો યારો,
કુચે જાનાંસે મેરી નાઅશ ઉઠાતે ક્યું હો
અય નકીરેન મેં માગા હુવા મઅશીકકા હું,
થકકે બેઠા હું અભી મુઝકો ઉઠાતે ક્યું હો.
મેંને માના તુ હૈં પરવા નહિં બદેકી ઝરા,
રૂઠતા હું તો મુજે આકે મનાતે ક્યું હો.
કુચ્છેમેં મુઝકો તરફા તાલીબે દીદાર નહિં,
લન તરાની મુજે હરબાર સુનાતે ક્યું હો.
દેકે દીલ એક બુતે બેદર્દકો તુમ અય અનવર,
ક્યું ભલા સેહતે હો યે રંજ ઉઠાતે ક્યું હો.

એક નજર ઇધરભી.

શુક્ર હે ખુદા કે આજ હસીનોંકી જાન ઉર્ફે સુફીયોં કે ઇમાનકી કે ચારોં હિસ્સે શાયેઅ હો ગયે. કવ્વાલી ચોંકા જખીરા જેસા કે ઇન ચારોં હિસ્સોં મેં જમા કિયા ગયા હય ગજલયાત કે કિસી ઔર ગુલદસ્તેમેં આજ તકભી કિસીને જમા નહિ કિયા થા. ઔર એહી વજે હય કે ઇસકી માંગ હર સિમ્તસે હોને લગી. ઔર ઇસકી તલબીકે ખુતુત ગાઉં ગાઉંસે આને લગે.

અગર જીન સાહેબો કે દેખનેમેં ઇસ કિતાબ કા કોઇ હિસ્સા ન આયા હો તો વોહ તલબ ફરમા કર જરૂર દિલચસ્પી હાસિલ કરેં. કીમત હર હિસ્સેકી સિર્ફ દો આને રકખી ગઇ હય.

દિગર એક કિતાબ અશઆરકી છપ રહી હય. જિસકા નામ "એક લાખ રૂપેકા એક શેર" રકખા ગયા હય. ઇસ કિતાબકી ખુબી કે લિયે ઇસકા નામ હી કાફી હય. કીમત સિર્ફ દો આને રકખી ગઇ હય.

અલ મુશતહર

મુન્શી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ

તાજિરે કુતુબ

તીન દરવાજા, અહેમદાબાદ.